

сури) дѣто може да ся станале въ кѫщи и на трапезата. X. II, 128. Право си казвашъ, нѣ си имашъ малко кусурецъ въ прикаската си. Зк. 63. **Нѣма кусуръ** не бѣда, ничего: Е, азъ ся май понарязахъ, ама нѣма кусуръ, я да ся схесапимъ, че да видимъ останаха ли пари за жената да си купи сапунъ? Зк. 86.

Кусъ пр. куцый: Кусо-мече дренъ треситъ (чешалька). M. p. 530. (мат.). Посвѣршилъ сѣ куси врабецъ За девойка подмрежица. M. 23. Наймело сѣ кусо петле, Грабнало сѣ со дедо-то. M. 276.

Куталѣцъ см. кутулецъ: А нишки сѫ сключени посрѣдъ съ куталци или кѣталци, между коихъ ся навожда или пъха основа, щото горни кѣталци тѣглиятъ основа и отваряютъ ѹ уста нагорѣ, а долни на доло. Пк. 85 *).

Кутелъ (ср. н. гр. καυτούλι, тѣ небольшая деревянная посудина) с. м. ум. **Кутелче** с. с. 1) бадъя: Друго нищо немахъ освѣнъ дървенъ кутель за вода, грубо изработенъ. T. 250. 2) (син. чутура) ступа: Черничниты ягоды тури на слѣнце да изсъхнатъ, па гы стльчи у кутель на ситенъ прахъ и гы размѣси съ ягкъ оцеть та гы замѣси на тесто. Л. Д. 1871 p. 236. Еднакъ като той тлькъль вѣгленъ, синпуръ (жупель) и геверджеле за да прави нѣкой си съставъ, ненадѣйно пръснѣла вѣтреѣ въ кутела една искра и стльчено си запалило та пукнѣло съ голѣмъ пукотъ. Л. Д. 1872 p. 253. 3) какая-то мѣра сыпучихъ тѣлъ (ср. Кач. стр. 574 кутелъ—деревянное ведро, вѣщающее 22 оки): Половина кутель сѣме, което посѣяхъ, даде ми три тагарчета жито, а може бы и повече, понеже нѣмахъ мѣрка. Р. С. 68. Дай ми сестро кутель жито. M. 257. Асанъ одитъ на войска: Кутель пари однеси, Шиникъ вошки лонеси. M. 277. Кутлумъ бисеръ мереше, По голаби фѣрляше. M. 587.

Кутія* (qoutou, s. t. Boîte) с. ж. 1) коробка ум. **Кутійка** с. ж., **Кутійче** с. с. коробочка: Злинытъ излѣзли отъ кутіята на Пандора. Т. 66. Чифутинѣтъ види кутійка-тѣ и казува: да ти дамъ сичку, каквоту имѣмъ въ сѫдѣжѣтъ си, салъ ми дай тамъ кутійка. Ч. 251. Да идешь да си купишъ клечици за паление (кѣбритъ), на кои-то можешъ купи кутія. Л. Д. 1873 p. 235. **Тютюнова кутія** табакерка. 2) определенная мѣра емкости: Кыле—8 кутіи. Л. Д. 1872 p. 76.

Кутлица (ср. н. гр. κουτάλα, ѹ большая ложка) с. ж. черпакъ?: „Зимайте сега сички“, каже Булба, „кой каквото има; чаша ли, кутлица ли, съ която пои коня, рѣкавица ли (что у кою есть: ковшъ, или черпакъ, которымъ поить коня, рукавицу, или шапку). Тб. 75.

Кутнія* (qouthni, adj. ar. 1. De coton 2. Espèce d'etoffe de coton où l'on a mêlé un peu de soie) с. ж. 1) родъ шелковой матеріи: Тия трепрокляти, обаятели пешкешлици, златошити хашн, свилозлатоткани на